

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL IAȘI

**VERIFICAT SUB ASPECTUL LEGALITĂȚII ȘI
TEMEINICIEI CONFORM ART. 264 C.P. P.
PROCUROR GENERAL,**

Dos.nr.

RECHIZITORIU
- 7.08.2012 -

Procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel
Iași;

Examinând actele de urmărire penală din dosarul cu numărul de mai sus privind pe înv. **H.E.F.**, cercetat în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.215 alin.1, 3 C.p. cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. (6 acte materiale)

EXPUN URMĂTOARELE:

Situația de fapt

În intervalul de timp aprilie 2011-noiembrie 2011, deși cunoștea faptul că i-a fost suspendat exercițiul dreptului de a profesa în calitate de avocat, învinuitul H.E.F. a indus și a menținut în eroare părțile vătămate: D.L.C (14.04.2011, suma de 800 RON), G.N.(prin reprezentant N.V., la data de 8.08.2011, suma de 800 RON), M.P.(25.08.2011, suma de 700 RON), E.P. (septembrie 2011, suma de 300 RON), Ilii Valentina (noiembrie 2011, suma de 200 RON) și M.G.(noiembrie 2011, suma de 700 RON),

căroră le-a precizat că le va oferi asistență juridică și reprezentare în fața organelor judiciare în calitate de avocat, în schimbul sumelor de bani menționate

anterior, fără a îndeplini pentru acestea nicio activitate de asistență juridică sau de reprezentare.

I. Aprecieri cu caracter general privind activitatea infracțională a învinuitului:

Învinuitul H.E.F. a fost primit în profesia de avocat în anul 2000, iar de la data de 1.04.2002 și-a desfășurat activitatea profesională în cadrul Baroului Iași (f.54).

În conformitate cu decizia Consiliului Baroului Iași nr.4/8.06.2010, învinuitul a fost suspendat din profesia de avocat începând cu data de 1.07.2010 (f.15, 19-20, 55) și până la data de 25.05.2012 (f.201).

Decizia de suspendare a exercițiului dreptul de a profesa în calitate de avocat i-a fost comunicată învinuitului la data de 7.09.2010, iar acesta a semnat personal pentru luare la cunoștință (f.55-56).

În conformitate cu dispozițiile art.53 din Hotărârea U.N.B.R. nr.64/3.12.2011, publicată în Monitorul Oficial nr.898/19.12.2011 privind Statutul profesiei de avocat (art.53 din reglementarea anterioară, respectiv Statului profesiei de avocat din 25.09.2004, publicat în Monitorul Oficial nr.45/13.01.2005) rezultă că: „exercitarea profesiei de către avocatul a cărui drept de exercitare a profesiei este suspendat potrivit prevederilor art.49 din prezentul statut, în perioada măsurii suspendării constituie abatere disciplinară gravă”.

Pe cale de consecință, instituirea măsurii suspendării interzice îndeplinirea oricăror activități specifice profesiei de avocat, situație explicată și prin dispozițiile art.54 din Statut (art.54 în reglementarea anterioară), în conformitate cu care: „avocatul împotriva căruia s-a dispus măsura suspendării este obligat ca în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării măsurii să își asigure substituirea”.

Activitățile specifice profesiei de avocat sunt definite, în ansamblu, prin prevederile art.3 din Legea nr.51/1995 și se referă, în esență, la consultații

juridice, redactarea de acte juridice, asistență și reprezentare în fața organelor judiciare.

În conformitate cu dispozițiile art.26 alin.1 din Legea nr.51/1995, pentru exercitarea actelor de asistență juridică specifică profesiei de avocat trebuie îndeplinite, cumulativ, două condiții: persoana să aibă calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților din respectivul barou.

Deși legea nu prevede în mod expres, este vorba despre menționarea persoanei pe tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei, deoarece în conformitate cu dispozițiile art.26 alin.2 din Legea 51/1995, instanțele sunt obligate să verifice și să se pronunțe cu privire la calitatea de avocat a unei persoane care exercită acte specifice profesiei (a fortiori, cu privire la existența exercițiului dreptului de a profesa în calitate de avocat, fără de care dreptul în sine ar fi lipsit de conținut).

Un argument în acest sens este și poziția Curții de Apel Iași în dosarul nr.16563/245/2010, în care una din părți a angajat un alt avocat suspendat din profesie de către Baroul Iași și față de care instanța a dispus aplicarea unei amenzi judiciare, pentru lipsa repetată de la termenele de judecată (f.122, 124).

După ce i-a fost comunicată situația că persoana a fost suspendată din profesie (f.129), instanța a dispus exonerarea ei de plata amenzii judiciare, cu această motivare, astfel încât a admis implicit că avocatul nu avea vreun drept de reprezentare sau de asistare în fața instanței de judecată în perioada în care era suspendat din profesie.

De menționat este faptul că toate părțile vătămate au precizat că, dacă ar fi cunoscut faptul că învinuitul este suspendat din profesia de avocat și că nu are exercițiul dreptului de asistare și reprezentare, nu ar fi apelat la serviciile sale și nu i-ar fi plătit sumele de bani solicitate de acesta.

În acest context, în intervalul de timp aprilie 2011-noiembrie 2011, învinuitul H.E.F., deși a cunoscut faptul că i-a fost suspendat exercițiul dreptului de a profesa, a continuat să își atribuie față de părțile vătămate calitatea de

avocat cu drepturi depline și le-a precizat că este în măsură să îndeplinească activități specifice avocatului, în special privind redactarea unor cereri, asistarea și reprezentarea acestora în fața organelor judiciare.

Prin eludarea prevederilor art.2 alin.2 din Legea nr.51/1995 („avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului”), învinuitul a indus și menținut în eroare părțile vătămate în ceea ce privește conținutul dreptului său de a profesa avocatura, profitând și de naivitatea acestora (unele persoane fiind în vârstă, altele fiind din mediul rural și cu experiență redusă în ceea ce privește lumea juridică și procedurile judiciare).

Astfel, părțile vătămate se deplasau la sediul instanțelor de judecată din municipiul Iași și al Baroului Iași, unde aveau reprezentarea situației că există posibilitatea de a angaja un avocat pentru a le reprezintă interesele.

În zona Baroului Iași (uneori chiar în interiorul acestuia), părțile vătămate îl observau pe învinuitul H.E.F., îmbrăcat în robă de avocat, căruia îi relatau problema juridică, iar învinuitul le propunea să le asigure asistența și reprezentarea juridică, în schimbul unor sume de bani.

Părțile vătămate sunt persoane cu posibilități materiale reduse, care au reușit cu dificultate să adune sumele de bani necesare pentru angajarea unui avocat, din pensie sau din împrumuturi de la alte persoane.

Pentru a fi mai convingător, uneori învinuitul le prezenta părților vătămate o carte de vizită cu numele său și cu mențiunile „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „cabinet de avocatură” și „avocat” (f.37), iar în alte situații (dar nu în toate cazurile), la insistențele acestora încheia contracte de asistență juridică și elibera chitanțe fiscale, dar nu le comunica faptul că a fost suspendat din profesie.

După acest moment, învinuitul nu îndeplinea nici una dintre activitățile convenite cu părțile vătămate și pentru care a primit sumele de bani, folosind diverse trucuri pentru a evita contactul cu acestea (nu răspundea apelurilor telefonice, le comunica să aștepte în liniște la domiciliu citația din partea instanței, deși nu formulase nicio acțiune, le prezenta termene de judecată care nu existau

în realitate, le propunea diferite termene pentru restituirea sumelor de bani, situație care nu mai avea loc etc.).

În concluzie, activitatea infracțională a învinuitului s-a materializat sub următoarele aspecte: inducerea, respectiv menținerea în eroare a părților vătămate cu privire la exercițiul dreptului său de a profesa avocatura (aspect esențial pentru justițiabil), urmate de neîndeplinirea, în concret, a oricărei activități convenite cu părțile vătămate.

Analizând practica judiciară sub aceste aspecte, s-a constatat faptul că prin rechizitoriul nr.386/P/2011 emis de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău s-a dispus trimiterea în judecată a unui inculpat, avocat în cadrul Baroului Bacău, pentru o situație de fapt similară, iar Curtea de Apel Bacău a dispus condamnarea acestuia la o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare, prin sentința penală pronunțată la data de 8.06.2012 în dosarul nr.146/32/2012 (f.180-196).

II. Aprecieri în concret privind activitatea învinuitului:

1. Din plângerea (f.1-2) și declarația (f.6-7) părții vătămate E.P. rezultă că în luna septembrie 2011, împreună cu martora E.V.L., s-a deplasat în zona Baroului Iași, cu intenția de a angaja un apărător care să îi acorde asistență juridică fratelui său E.C., persoană care era cercetată în stare de arest preventiv sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de art.208-209 C.p.

În interiorul sediului baroului, partea vătămată a observat mai multe persoane îmbrăcate în robă de avocat, printre care se afla și învinuitul H.E.F..

Acesta le-a făcut un semn celor doi să se apropie, iar după ce partea vătămată i-a explicat motivul prezenței sale, învinuitul i-a comunicat faptul că „preia el cazul și va rezolva totul”.

Totodată, învinuitul i-a solicitat pentru serviciile sale suma de 300 RON, care a fost plătită pe loc de partea vătămată, iar numitul H.E.F. i-a eliberat o chitanță, fără completarea seriei, numărului sau datei, dar cu precizarea cuantumului sumei

de bani (300 RON) și având aplicată ștampila cabinetului de avocatură și semnătura acestuia (f.3).

În conformitate cu chitanța respectivă, suma a fost primită pentru „asistență juridică” de la numitul E.P.. Fiind întrebată cu privire la acest aspect, partea vătămată a declarat că a plătit suma de bani pentru ca avocatul să acorde asistență juridică în mod efectiv în fața organelor judiciare fratelui său, aflat în stare de arest preventiv și pentru ca acesta să primească, în final, o pedeapsă într-un quantum cât mai redus.

Partea vătămată a precizat că s-a deplasat, în aceeași zi, împreună cu învinuitul la sediul Arestului I.P.J. Iași, unde cunoștea faptul că se afla fratele său, dar au aflat faptul că numitul E.C. a fost transferat la Penitenciarul Iași.

Partea vătămată a insistat să se deplaseze împreună cu avocatul, în aceeași zi, la Penitenciarul Iași, dar numitul H.E.F. a refuzat și i-a spus: „du-te și stai liniștit acasă!” (modalitate de acțiune care este evidențiată și prin declarațiile celorlalte părți vătămate).

În nici un moment nu i-a comunicat învinuitul părții vătămate că este suspendat din profesia de avocat.

După câte zile, fiind contactat telefonic de către partea vătămată, învinuitul a fost de acord să se întâlnească cu acesta în fața Penitenciarului Iași.

Deși numitul E.P. s-a deplasat la locația stabilită și l-a așteptat câteva ore, învinuitul nu s-a prezentat și, fiind apelat de către partea vătămată, i-a comunicat acestuia să se ducă la domiciliu, deoarece știe el ce are de făcut.

Ulterior acestui moment, partea vătămată a constatat faptul că învinuitul nu îndeplinește nici una din activitățile de asistență juridică pentru care a primit suma de bani, astfel încât l-a mai căutat, în câteva rânduri, în zona Baroului Iași.

La un moment dat s-a întâlnit cu învinuitul, care i-a spus să se deplaseze la domiciliul său, deoarece va rezolva el totul, în condițiile în care în realitatea obiectivă nu a efectuat și nici nu a intenționat să îndeplinească vreun act de asistență juridică.

Partea vătămată a sesizat organele de conducere ale Baroului Iași cu privire la aceste aspecte (f.5) și a primit un răspuns în sensul că învinuitul a fost suspendat din profesie începând cu data de 1.07.2010, astfel încât nu este în competența Baroului Iași să efectueze activități de cercetare penală față de acesta (f.17-20).

Numitul E.P. a precizat că i-a mai plătit avocatului suma de 200 RON, dar afirmația sa în acest sens urmează a fi înlăturată, deoarece nu se coroborează în mod concludent cu materialul probatoriu aflat la dosarul cauzei.

Deși învinuitul H.E.F. nu a încheiat un contract scris de asistență juridică cu partea vătămată, natura relațiilor contractuale dintre cei doi este evidentă (în sensul de negotium juris), având în vedere și începutul de dovadă scrisă (chitanța eliberată de învinuit) și fiind în afara oricărui dubiu faptul că suma de 300 RON a fost plătită de justițiabil avocatului în schimbul acordării de asistență juridică de către acesta.

Afirmațiile părții vătămate se coroborează cu susținerile martorului E.L.V. (f.8-10) și ale martorului E.C. (f.164). Astfel, acesta a precizat că, la momentul în care se afla arestat în Penitenciarul Iași, a discutat cu fratele său E.P. să îi angajeze un apărător, care să îi acorde asistență juridică.

Martorul a declarat că nu a fost contactat de nici un avocat H.E.F. în perioada în care s-a aflat în Penitenciarul Iași.

Fiind audiat în cauză, învinuitul H.E.F. a recunoscut că a primit suma de 300 RON în luna septembrie 2011 de la partea vătămată, dar a precizat că și-a îndeplinit obligațiile, prin aceea că ar fi discutat cu ofițerul de poliție care a instrumentat cauza și prin aceea că ar fi consultat dosarul (f.11, 223-226).

Susținerile sale în acest sens sunt nefondate, având în vedere afirmațiile constante ale părții vătămate și ale martorilor cu privire la prestația care trebuia îndeplinită (acordarea de asistență juridică în fața organelor judiciare pentru a obține punerea în libertate a arestatului sau o pedeapsă într-un quantum redus) coroborate cu mențiunile de pe chitanță („asistență juridică”) și cu modul în

ansamblu de operare al învinuitului, relatat prin declarațiile tuturor părților vătămate.

Din alt punct de vedere, chiar învinuitul a declarat că nu a depus împuternicire avocațială la dosar (astfel încât nu avea justificarea legală de a studia dosarul), nu a discutat vreodată cu arestatul, nu a participat la efectuarea actelor de urmărire penală.

În conformitate cu adresa emisă de către C.R.A.P. Iași (f.162) rezultă că în perioada în care numitul E.C. s-a aflat în custodia lor, nu a fost contactat sau vizitat de avocatul H.E.F..

În conformitate cu procesul-verbal întocmit de organele de poliție (f.134) și cu înscrisurile existente la dosar (f.135-160) rezultă că au fost identificate dosarele de urmărire penală și de instanță în care a fost cercetat și judecat numitul E.C., iar după analizarea conținutului acestora s-a constatat faptul că nu există în dosare vreo împuternicire avocațială sau vreun act semnat de către învinuitul H.E.F..

2. Din plângerea (f.22) și declarația (f.28-31) numitului N.V., în calitate de reprezentant convențional (f.23) al părții vătămate G. N. C., rezultă că la data de 8.08.2011 cei doi s-au deplasat la sediul Judecătoriei Iași, cu scopul de a angaja un avocat, care să formuleze o acțiune de partaj și care să îi reprezinte interesele numitului G.N.C. în fața instanței de judecată.

În acest context, cei doi au fost observați, pe holurile Judecătoriei Iași, de către învinuitul H.E.F., îmbrăcat în roba de avocat, care a venit la aceștia și i-a întrebat dacă au o problemă juridică, iar ulterior s-a oferit să le asigure asistență juridică „sigură, rapidă și garantată” (f.28).

Pentru a le forma convingerea că este persoana potrivită, le-a prezentat cartea sa de vizită (f.29).

Învinuitul le-a solicitat suma de 1600 RON pentru serviciile sale, iar numitul N.V. a plătit, pentru G.N.C., pe loc, suma de 800 RON, urmând ca diferența să fie primită de avocat la primul termen de judecată.

Fiind întrebat în mod expres, reprezentantul părții vătămate a precizat că au intenționat să angajeze un avocat „care să se ocupe de toate aspectele privind procesul, respectiv formularea cererii, reprezentarea în fața instanței și obținerea hotărârii judecătorești”, iar „avocatul a fost de acord cu toate aspectele”.

Totodată, numitul N.V. a precizat că argumentele care i-au determinat să încheie contractul de asistență juridică au fost faptul că învinuitul era îmbrăcat în robă de avocat, se afla pe holurile judecătoriei și le-a prezentat cartea sa de vizită cu mențiunea „avocat” (f.29).

Învinuitul și partea vătămată au semnat un contract tipizat de asistență juridică (fără a fi datat și semnat), dar numitul H.E.F. nu a eliberat o chitanță, cu motivația că va proceda astfel după ce va primi și diferența de bani (f.25-26).

Contractul are drept obiect „asistare și reprezentare” și a fost încheiat pentru suma de 800 RON.

Învinuitul a primit niște înscrisuri de la reprezentantul părții vătămate și i-a comunicat (în conformitate cu modul său obișnuit de operare) să se deplaseze la domiciliu și să aștepte liniștit, deoarece „cel mai târziu la jumătatea lui septembrie vom avea termen de judecată”.

Observând că nu primește nicio citație de la Judecătoria Iași, numitul N.V. l-a contactat, telefonic, în mai multe rânduri pe învinuit și l-a întrebat dacă a formulat acțiunea, iar acesta îi răspundea că nu încă, deoarece este aglomerată instanța.

La un moment dat, învinuitul i-a spus reprezentantului părții vătămate să vină la Iași, deoarece au termen de judecată pe data de 19.10.2011.

La data respectivă, reprezentantul părții vătămate și martorul C.R.I. s-au deplasat în municipiul Iași și s-au întâlnit cu învinuitul, iar acesta i-a solicitat imediat lui N.V. diferența de 800 RON, manifestându-și interesul de a obține și o cantitate de vin de la acesta. Numitul N.V. i-a precizat faptul că nu mai plătește nicio sumă de bani, până când nu va constata situația că a fost înregistrată acțiunea la instanță (f.30).

În acest context, la propunerea învinuitului, pentru a fi mai convingător, acesta împreună cu reprezentantul părții vătămate și cu martorul C.R.I. s-au deplasat pe holurile Judecătoriei Iași și s-au uitat la fiecare listă de ședință afișată la ușa instanței, dar nu au observat menționarea dosarului respectiv (în mod firesc, deoarece învinuitul nu înregistrase nicio acțiune pentru numitul G.N.C.).

La insistențele lui N.V., învinuitul împreună cu acesta s-au deplasat la registratura instanței, unde greșierul a efectuat verificări în programul informatic și le-a comunicat situația că în anul 2011 nu a fost înregistrată nicio acțiune având drept parte pe numitul G.N.C..

Reprezentantul părții vătămate i-a solicitat învinuitului documentele predate și suma de bani, dar numitul H.E.F. i-a spus să se deplaseze la domiciliu, deoarece „a doua zi va rezolva el totul”.

Cu toate acestea, învinuitul nu a îndeplinit vreo activitate pentru deschiderea procesului respectiv, dar nici nu a mai restituit suma de bani, astfel încât reprezentantul părții vătămate a fost obligat să angajeze un alt avocat, pentru a le reprezenta interesele.

Afirmațiile reprezentantului părții vătămate se coroborează cu acelea ale martorului C.R.I. (f.165).

În conformitate cu adresa emisă de către Judecătoria Iași (f.198-199), rezultă că numitul G.N.C. figurează în calitate de parte într-un singur dosar în anul 2011, respectiv dosarul civil nr. , înregistrat la data de 25.10.2011.

În conformitate cu procesul-verbal de verificare a dosarului nr. (f.112) și cu înscrisurile anexate (f.113-119) rezultă că învinuitul nu a înregistrat vreo împuternicire avocațială în dosar.

Mai mult, pentru numitul G.N.C. există doar împuternicirea avocațială emisă pe numele avocatului V.L. din Baroul Iași, conform contractului de asistență juridică nr.51/24.10.2011 (f.115).

Fiind întrebat cu privire la aceste aspecte, învinuitul a precizat că nu își mai aduce aminte nimic în legătură cu situația de fapt, dar a menționat că își

recunoaște ștampila cabinetului său și semnătura de pe contractul de asistență juridică încheiat cu justițiabilul G.N.C. (f.224).

3. Din plângerea (f.32) și declarațiile părții vătămate M.P.(f.33-35) rezultă că la data de 25.08.2011 s-a deplasat în zona sediului Judecătoria Iași, pentru a angaja un avocat care să îi reprezinte interesele într-un dosar de natură civilă, pe care intenționa să îl înregistreze la Judecătoria Iași.

În jurul orei 8,00, partea vătămată a fost observată de către învinuitul H.E.F., care după ce a aflat despre scopul prezenței numitului M.P., i-a comunicat acestuia: „nu te mai duce nicăieri, deoarece facem treabă!” (f.33).

Pentru a fi mai convingător și a înlătura orice suspiciune din partea numitului M.P., învinuitul era îmbrăcat în roba de avocat și a prezentat o „legitimație” (în realitate, cartea lui de vizită cu mențiunea „avocat”, f.37), solicitându-i părții vătămate suma de 700 RON pentru serviciile sale.

Partea vătămată i-a plătit învinuitului suma de 700 RON, situație care se coroborează cu chitanța eliberată pe numele M.P.și având drept obiect „asistență, reprezentare” (f.36).

În conformitate cu modul său obișnuit de operare, învinuitul i-a comunicat părții vătămate să se deplaseze și să aștepte la domiciliul său, deoarece va primi citație de la instanță peste două săptămâni.

Având în vedere că nu a primit vreo citație în termenul precizat, partea vătămată a revenit la Iași, unde s-a întâlnit cu învinuitul, care i-a mai solicitat suma de 300 RON.

În condițiile în care numitul M.P.nu a fost de acord să îi mai plătească avocatului nicio sumă suplimentară de bani până când nu va primi citația, învinuitul i-a precizat să aștepte la locuința de domiciliu și a susținut că „se va ocupa el personal de toate cele necesare pentru deschiderea procesului” (f.33).

În contextul în care nu a primit nimic de la instanța de judecată, partea vătămată a efectuat mai multe drumuri între localitatea lui de domiciliu și municipiul Iași.

În luna noiembrie 2011, numitul M.P.s-a deplasat, din nou, la sediul Judecătoriei Iași, unde învinuitul i-a solicitat să aștepte în holul instanței, deoarece se va duce el să se intereseze la registratură („să se uite într-un calculator”) când a fost acordat termenul de judecată.

Deși cunoștea foarte bine situația că nu a înregistrat vreo cerere pentru numitul M.P., învinuitul a profitat de lipsa de experiență a justițiabilului față de procedurile judiciare și i-a relatat faptul că „sunt procese multe și nu au mai avut loc să fie trecute în computer” (f.33).

În acest context, i-a solicitat, încă o dată, să aștepte la domiciliu citația din partea instanței, fără a înregistra până în prezent vreo cerere și fără a îndeplini altă activitate de asistare sau de reprezentare pentru partea vătămată.

Numitul M.P.a precizat în mod expres faptul că, dacă ar fi cunoscut situația că învinuitul este suspendat din profesie, nu ar mai fi apelat la serviciile sale și nu i-ar fi plătit suma de 700 RON.

Afirmațiile părții vătămate se coroborează cu declarațiile martorilor M.V. (f.100) și M.V.(f.101).

În conformitate cu adresa emisă de către Judecătoria Iași, rezultă că, după ce au fost efectuate verificări în evidențele informatizate ale instanței, nu au fost identificate dosare înregistrate în anul 2011 privind pe numitul M.P.(f.198-199).

Fiind întrebat în cauză despre aceste aspecte, învinuitul a declarat că nu își mai aminește nimic în legătură cu partea vătămată, dar își recunoaște semnătura și ștampila cabinetului său de pe chitanța emisă pe numele M.P.(f.224).

4. Din plângerea (f.3) și declarațiile părții vătămate D.L.C (f.45-46, 63-64) rezultă că în luna aprilie 2011 s-a deplasat la sediul Baroului Iași, în scopul de a

angaja un apărător care să îi reprezinte interesele în fața organelor judiciare competente.

Partea vătămată a intenționat ca avocatul să îndeplinească toate demersurile judiciare necesare pentru ca fostul ei soț să fie obligat să plătească pensia alimentară stabilită pe cale judecătorească.

În acest context, numita D.L.C s-a întâlnit cu învinuitul H.E.F., pe care nu îl cunoștea anterior, dar care era îmbrăcat în roba de avocat și care i-a prezentat imediat cartea lui de vizită, cu mențiunea „avocat” (f.47).

După ce a aflat despre problema juridică a părții vătămate, învinuitul s-a oferit să îi asigure asistență juridică și reprezentare, solicitând inițial suma de 500 RON.

Numita D.L.C a fost de acord, motiv pentru care i-a plătit învinuitului suma de bani și i-a oferit copii după documentele solicitate de acesta, iar avocatul H.E.F. a eliberat chitanța nr.4/14.04.2011 pentru suma de 500 RON, pe numele părții vătămate, reprezentând „asistență juridică” (f.47).

Învinuitul nu a încheiat și un contract de asistență juridică cu justițiabilul, dar suma de bani a fost remisă, în mod evident, doar după realizarea acordului de voință în acest sens și în considerarea obligațiilor care trebuiau îndeplinite de către învinuit.

Ulterior, martorul J.O., mama părții vătămate, s-a întâlnit cu învinuitul și i-a înmănat copii după alte înscrisuri solicitate de acesta pentru pornirea acțiunilor în justiție, context în care numitul H.E.F. a mai solicitat și a mai primit suma de 300 RON.

După aceasta, timp de cca. 6 luni de zile, partea vătămată nu a primit vreo citație din partea organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată. În acest interval de timp, au existat mai multe contacte telefonice cu învinuitul, care îi preciza numitei D.L.C să aștepte la domiciliu citația din partea organelor judiciare, deoarece „se va ocupa el de tot cazul” (f.66).

Având în vedere intervalul consistent de timp în care, deși învinuitul a continuat să le precizeze telefonic varianta cu prezentarea la domiciliu a citației, nu au primit vreo notificare din partea organelor judiciare, partea vătămată și martorul au efectuat personal verificări atât la organele de poliție, cât și la registratura Judecătoria Iași, unde au constatat că nu există înregistrat vreun dosar cu privire la numita D.L.C.

Cele două persoane s-au deplasat, în continuare, la sediul Baroului Iași, de unde au aflat că învinuitul H.E.F. este suspendat din profesia de avocat.

Totodată, ele au precizat în mod constant faptul că, dacă ar fi cunoscut această situație, în nici un caz nu ar fi fost de acord ca învinuitul să le acorde asistență juridică și nu i-ar fi plătit suma de 800 RON.

Afirmațiile părții vătămate se coroborează cu susținerile martorului J.O. (f.66-68)

În conformitate cu adresa emisă de către Judecătoria Iași, rezultă că, după ce au fost efectuate verificări în evidențele informatizate ale instanței, nu au fost identificate dosare înregistrate în anul 2011 privind pe numita J.O. (f.198-199).

La Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași a fost identificat dosarul nr. , privind plângerea penală formulată de numita D.L.C (înregistrată la data de 26.07.2011) față de numitul C.I. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.305 alin.1 lit.c C.p. (f.70-71).

Analizând conținutul dosarului, s-a constatat faptul că nu există vreo cerere, împuternicire avocațială sau alt înscris semnat de avocatul H.E.F., ci doar o împuternicire semnată de un alt avocat (f.72-76).

Fiind audiat în cauză cu privire la aceste aspecte, învinuitul a declarat, inițial, că nu își aduce aminte „circumstanțele exacte”, că este posibil „să fi uitat” de a acorda asistența juridică, având în vedere „volumul său de activitate” și că nu cunoștea, la momentul respectiv, situația că a fost suspendat din profesie de către Baroul Iași (f.65).

Afirmațiile sale sub acest aspect sunt, în mod evident, nesincere, deoarece a semnat personal pentru luare la cunoștință despre decizia de suspendare din profesie încă din data de 7.09.2010 (f.56).

Ulterior, învinuitul și-a adus aminte mai multe detalii privind pe justițiabilul D.L.C și a recunoscut că nu i-a mai acordat asistența juridică la care se angajase, motivat în principal de faptul că partea vătămată nu i-ar fi pus la dispoziție înscrisurile necesare pentru demersurile judiciare.

Sustinerile sale sunt înlăturate prin declarațiile părții vătămate și ale martorului J.O. și nu justifică de ce avocatul nu a formulat nici măcar cererea introductivă, a cărei înregistrare nu era condiționată de respectivele înscrisuri.

Totodată, pretinsa nepredare a înscrisurilor solicitate nu se coroborează, din punct de vedere logic, cu interesul numitei D.L.C, cu demersurile îndeplinite de aceasta și cu plata sumei de bani în acest scop.

În schimb, activitatea infracțională a învinuitului se corelează cu modul său obișnuit de acțiune, evidențiat de ansamblul materialului probator administrat în cauză.

5. Din plângerea (f.78) și declarația părții vătămate M.G.(f.79-81) rezultă că în luna noiembrie 2011 s-a deplasat înspre sediul Baroului Iași, cu intenția de a angaja un avocat care să formuleze o acțiune civilă, să îi asigure asistența juridică și reprezentarea la toate termenele de judecată și să urmărească desfășurarea întregului proces civil.

Având în vedere că nu cunoștea nici un avocat, în jurul orei 8,00 partea vătămată l-a observat pe învinuitul H.E.F., îmbrăcat în roba specifică, fiind singurul avocat prezent la momentul respectiv în sediul Baroului Iași.

După ce a aflat despre problema juridică a numitului M.G., învinuitul i-a spus că „se face treaba” și i-a solicitat suma de 700 RON pentru serviciile sale.

Partea vătămată nu a avut asupra ei decât suma de 200 RON, pe care a plătit-o pe loc avocatului, iar a doua zi a revenit și i-a acordat învinuitului diferența de bani până la suma de 700 RON.

Învinuitul H.E.F. nu a întocmit vreun contract de asistență juridică și nici nu a eliberat vreo chitanță, dar suma de bani a fost plătită de către partea vătămată doar după ce avocatul i-a format convingerea că îi va acorda asistență juridică.

În consecință, numitul H.E.F. i-a solicitat să aștepte la domiciliu citația din partea instanței de judecată (f.80).

Având în vedere că nu a primit vreo notificare din partea organelor judiciare, numitul M.G.l-a contactat în mai multe rânduri pe învinuit, care îi repeta varianta cu așteptatul la domiciliu al citației din partea instanței de judecată.

În luna februarie 2012, partea vătămată s-a întâlnit la Iași cu numitul H.E.F., care i-a spus că „mai trebuie acte, deoarece au pierdut dosarul” (f.80).

În realitate, învinuitul nu a înregistrat nicio cerere pentru partea vătămată la Judecătoria Iași.

În acest context, numitul M.G.s-a deplasat la sediul Baroului Iași, unde a aflat că avocatul H.E.F. este suspendat din profesie.

Fiind întrebat cu privire la acest aspect, numitul M.G.a precizat: „dacă aș fi știut că este suspendat și că nu are dreptul să mă reprezinte în fața instanței, în nici un caz nu aș fi apelat la serviciile sale” (f.81).

Afirmațiile părții vătămate se coroborează cu declarațiile martorului Macovei Petru (f.82-83).

Învinuitul H.E.F. a fost recunoscut după fotografiile judiciare atât de către partea vătămată M.G.(f.102-106), cât și de către martorul M. P. (f.107-111).

Fiind audiat în cauză, învinuitul H.E.F. a recunoscut că a primit suma de 700 RON de la partea vătămată M.G., pentru a-i acorda asistență juridică și reprezentare în fața instanțelor de judecată.

Acesta a precizat că timp de cca. 2-3 săptămâni „a pregătit formularea acțiunii”, după care partea vătămată i-ar fi comunicat situația că nu mai dorește înregistrarea dosarului, dar a solicitat restituirea sumei de bani, aspect cu care învinuitul nu a fost de acord, deoarece i-ar fi acordat „consultanță juridică” (f.226).

Aprecierile sale în acest sunt nefondate, fiind contrazise prin declarațiile constante ale părții vătămate și ale martorului, iar acțiunile descrise de aceștia sunt în acord cu modalitatea obișnuită de operare a învinuitului, prezentată anterior.

6. În conformitate cu procesul-verbal de sesizare din oficiu (f.84) și cu declarația părții vătămate I.V.(f.85-87) rezultă că în luna iunie 2011 a avut nevoie de serviciile unui avocat, care să îi acorde asistență juridică și reprezentare în cadrul dosarului penal nr. , aflat pe rolul Curții de Apel Iași în faza procesuală a recursului, în care aceasta avea calitatea de inculpat.

Partea vătămată s-a întâlnit cu învinuitul H.E.F. la sediul Baroului Iași, iar acesta a menținut-o în eroare cu privire la exercițiul dreptului său de a-i asigura asistența juridică și reprezentarea în fața instanțelor de judecată.

În acest context, avocatul a solicitat suma de 700 RON pentru serviciile sale, dar numita I.V.nu a fost de acord să îi plătească pe loc decât suma de 200 RON.

În consecință, învinuitul a încheiat un contract de asistență juridică (fără număr și dată), având drept obiect „asistență” (f.88) și a eliberat o chitanță pentru suma de 200 RON (f.92).

Numita I.V.a declarat că suma de bani a fost plătită drept avans al sumei menționate în contract, pentru ca avocatul să o reprezinte în mod efectiv în fața instanței.

Partea vătămată a fost convinsă de situația că învinuitul are dreptul și că o va reprezenta în fața instanței de judecată, deoarece i-a prezentat în mod clar problema juridică, iar învinuitul i-a precizat că „o poate ajuta cu dosarul”.

Totodată, numita I.V.a menționat în mod expres faptul că, dacă ar fi cunoscut aspectul că învinuitul este suspendat din profesie, în nici un caz nu ar fi încheiat vreun contract cu acesta, nu ar fi pierdut timpul și nici nu i-ar fi acordat vreo sumă de bani (f.86), cu atât mai mult cu cât în cadrul aceluiași dosar a avut

parte de o experiență similară cu un alt avocat suspendat din profesie de către Baroul Iași (f.121-130).

Partea vătămată a declarat că, deși a avut termen de judecată la câteva zile după ce a încheiat contractul cu avocatul H.E.F., acesta nu s-a prezentat în instanță, nu a înregistrat vreo împuternicire avocațială sau vreo solicitare de amânare a cauzei sau altă cerere pentru ea, astfel încât a fost nevoită să se apere singură, după care să angajeze un alt avocat.

Afirmațiile părții vătămate se coroborează cu procesul-verbal întocmit de către organele de poliție (f.120) și cu înscrisurile existente la dosarul nr. , aflat la momentul respectiv pe rolul Curții de Apel Iași.

Astfel, numita I.V.a fost asistată inițial de către avocatul H.L.(f.122), iar după ce a instanța a aflat despre faptul că se află în stare de suspendare a exercițiului profesiei, a dispus desemnarea unui apărător din oficiu (f.125-126), după care a fost înregistrată la dosar împuternicirea de apărător ales al avocatului C.L. D. din cadrul Baroului Iași (f.128).

Pe cale de consecință, la dosarul nr. nu a fost identificată vreo împuternicire avocațială sau vreo altă activitate îndeplinită de către învinuitul H.E.F. în temeiul contractului încheiat cu partea vătămată I.V., demonstrând încă o dată modul de lucru al acestuia cu privire la inducerea și menținerea în eroare a persoanelor față de exercițiul dreptului său de asistare și reprezentare, urmat de neîndeplinirea oricărei activități la care s-a angajat contractual pentru justițiabil.

După ce numita I.V.a formulat sesizări la organele de conducere ale Baroului Iași și a insistat în soluționarea acestora (f.93-96), învinuitul a dispus restituirea sumei de 200 RON către partea vătămată, în luna decembrie 2011, prin mandat postal (f.89).

Fiind întrebat cu privire la situația de fapt respectivă, învinuitul a susținut că nu își mai aduce aminte nimic în legătură cu aceasta.

Învinuitul H.E.F. a susținut că este posibil să fi fost în imposibilitate de a acorda asistența juridică și de a a-și îndeplini obligațiile, din cauza problemelor de sănătate ale acestuia (f.223-225).

În conformitate cu verificările efectuate la spitalele indicate de către învinuit, rezultă că a fost internat în perioada aprilie 2011-decembrie 2011 un interval total de cca.20 de zile, la care se adaugă câteva prezentări de zi, ceea ce nu poate justifica faptul că a indus și a menținut în eroare (în special, prin purtarea robei de avocat și prin prezența în zona Baroului Iași și Judecătoria Iași) un număr de 6 părți vătămate, urmat de faptul că nu a îndeplinit orice activitate de avocat pentru acestea.

Cu titlu general, învinuitul H.E.F. a recunoscut că s-a angajat la îndeplinirea unor activități specifice profesiei de avocat în perioada în care a fost suspendat și că nu este moral acest aspect, dar a procedat astfel deoarece nu avea la dispoziție să profeseze alte activitate, pentru a obține o sursă de venit și pentru a plăti taxele datorate Baroului Iași (f.276).

Totodată, acesta a menționat că, din punctul său de vedere, și-a îndeplinit în mod corect activitatea profesională.

Apărarea sa în acest sens este neîntemeiată, deoarece ar fi trebuit să obțină o sursă de venit altfel decât prin inducerea și menținerea în eroare a părților vătămate cu privire la exercițiul dreptului său de a acorda asistență juridică și reprezentare.

În condițiile în care a înțeles, totuși, să continue cu posibilitatea de îndeplinire a activităților avocațiale după ce a intervenit suspendarea din profesie, ar fi avut deschisă calea de a îndeplini acțiunile la care s-a angajat, pentru părțile vătămate, cel puțin până la verificarea exercițiului dreptului său de către organele judiciare.

Mai mult, deși în perioada aprilie 2011-noiembrie 2011 a obținut, în mod evident, mai multe sume de bani, taxele către barou, necesare pentru încetarea

suspendării, au fost plătite doar în luna mai 2012 (f.201), după începerea urmăririi penale față de acesta și aducerea la cunoștință a învinuirii (f.221, 227).

Mijloace de probă

Situația de fapt expusă anterior se dovedește cu următoarele mijloace de probă:

- plângerea (f.1-2) și declarația părții vătămate E.P. (f.6-7);
- plângerea (f.22) și declarația numitului N.V. (f.28-31), în calitate de reprezentant al părții vătămate G.N.C.;
- plângerea (f.32) și declarația părții vătămate M.P.(f.33-35);
- plângerea (f.44) și declarația părții vătămate D.L.C (f.45-46, 63-64);
- plângerea (f.78) și declarația părții vătămate M.G.(f.79-81);
- proces-verbal de sesizare din oficiu (f.84) și declarația părții vătămate I.V. (f.85-87);
- declarația martorului E. L. V. (f.8-10);
- declarația martorului J.O. (f.66-68);
- declarația martorului M. P. (f.82-83);
- declarația martorului M.V. (f.100);
- declarația martorului M.V.(f.101);
- declarația martorului E.C. (f.164);
- declarația martorului C. R. I. (f.165);
- procese-verbale de recunoaștere după fotografiile judiciare (f.102-111);
- procese-verbale (f.72, 112, 120, 134);
- înscrisuri (f.3-5, 14-21, 23-27, 36-37, 47-48, 53-62, 70-76, 88-96, 113-130, 135-163, 166-189, 197-202);
- declarațiile înv. H.E.F. (f.11, 65, 223-226).

Încadrarea juridică a faptei

Faptele învinuitului H.E.F., care în intervalul de timp aprilie 2011-noiembrie 2011, deși cunoștea situația că i-a fost suspendat exercițiul dreptului de a profesa în calitate de avocat, a indus și a menținut în eroare părțile vătămate: D.L.C (14.04.2011, suma de 800 RON), G.N.(prin reprezentant N.V., la data de 8.08.2011, suma de 800 RON), M.P.(25.08.2011, suma de 700 RON), E.P. (septembrie 2011, suma de 300 RON), I.V.(noiembrie 2011, suma de 200 RON) și M.G.(noiembrie 2011, suma de 700 RON),

căroră le-a precizat că le va oferi asistență juridică și reprezentare în fața organelor judiciare în calitate de avocat, în schimbul sumelor de bani menționate anterior, fără a îndeplini pentru acestea nicio activitate de asistență juridică sau de reprezentare, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de „înșelăciune” prevăzută de art.215 alin.1, 3 C.p. cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. (6 acte materiale).

Latura civilă

Partea vătămată E.P. s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 500 RON (f.7).

Numitul N.V., în calitate de reprezentant convențional al părții vătămate G.N.C., s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 800 RON și cu o altă sumă de bani, pe care o va preciza ulterior în fața instanței (f.30-31).

Partea vătămată M.P.s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 700 RON (f.33-34).

Partea vătămată D.L.C s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 1100 RON (f.46, 64).

Partea vătămată M.G.s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 700 RON (f.81).

Partea vătămată I.V.a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal, cu o sumă de bani pe care o va preciza în fața instanței de judecată (f.87).

Date personale privind pe învinuit

Învinuitul H.E.F. este în vârstă de   de ani, cetățean român, studii superioare, necăsătorit, avocat în cadrul Baroului Iași, fără antecedente penale.

De menționat este faptul că și după începerea urmăririi penale față de învinuit au mai fost înregistrate la Baroul Iași sesizări cu privire la activitatea acestuia (f.202).

Pe parcursul urmăririi penale învinuitul H.E.F. a avut o atitudine prin care a recunoscut în mod circumstanțiat săvârșirea faptelor.

Date privind urmărirea penală

Prin rezoluția Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași din data de 3.02.2012 (f.221), procurorul a dispus începerea urmăririi penale față de H.E.F. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.215 alin.1, 3 C.p. cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. (4 acte materiale).

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași din data de 10.05.2012 (f.222) s-a dispus extinderea cercetărilor și începerea urmăririi penale față de învinuit pentru încă 2 acte materiale din alcătuirea infracțiunii prevăzute de art.215 alin.1, 3 C.p. cu aplicarea art.41 alin.2 C.p.

Învinuitului i-a fost respectat dreptul la apărare prevăzut de art.6 C.p.p., în acest sens fiindu-i prezentată fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică, dreptul de a nu da nicio declarație în cauză și dreptul de a fi asistat de un apărător (f.226-227).

La data de 2.08.2012 învinuitului i-a fost prezentat materialul de urmărire penală de către procuror conform art.250-254 C.p.p., prilej cu care i-a fost adusă la cunoștință învinuirea și încadrarea juridică a faptei (f.230).

Învinuitul H.E.F. a declarat că nu are de făcut cereri noi sau declarații suplimentare și că nu dorește administrarea unor probe noi, recunoscând în mod circumstanțiat săvârșirea faptei.

Având în vedere că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate;

În temeiul disp. art.262 pct.1 lit.a C.p.p

DISPUN :

1. Punerea în mișcare a acțiunii penale și

Trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului :

H.E.F. –

- pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1, 3 C.p. cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. (6 acte materiale)

În temeiul art. 264 C.p.p. dosarul se trimite la Curtea de Apel Iași, urmând a fi citați :

Inculpat

- H.E.F. - Iași,

Părți civile

- E.P. - Iași, str

- G.N.C. (prin reprezentant N.V.)

- M.P.

- D.L.C -

- M.G. -

- I.V. -

Martori

- E. L. V. -

- J.O. -

- M. P. -
- M.V. -
- M.V. -
- E.C. -
- C. R. I. -

Se stabilesc cheltuieli judiciare în cuantum de 1000 RON, care urmează să fie suportate de inculpat în conformitate cu dispozițiile art.191 C.p.p.

PROCUROR,